

Arrest

nr. 53 602 van 22 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 september 2010 tot weigering van afgifte van een visum kort verblijf, getroffen ten opzichte van X.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid van het beroep

1. In zoverre verzoeker een beroep tot nietigverklaring indient namens X, op wiens materiële belangen de vordering betrekking heeft, dient de Raad ambtshalve na te gaan of verzoeker hiertoe over de rechtens vereiste hoedanigheid beschikt.
2. Uit niets blijkt dat X op het moment van indienen van het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen minderjarig was.
3. Bij het verzoekschrift werd geen enkel stuk toegevoegd waaruit blijkt dat er ten opzichte van X enige beschermingsmaatregel genomen is of dat verzoeker toelaat als wettelijke vertegenwoordiger van X de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen.

4. Het bovenvermelde houdt in dat X overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat bepaalt dat *“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 (...) voor de Raad (kunnen) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”* zelf het beroep tot nietigverklaring had dienen in te stellen of zich in deze had kunnen laten bijstaan door een advocaat, overeenkomstig het gestelde in artikel 39/56, derde lid, van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt: *“De partijen mogen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der Advocaten of op de lijst van de stagiairs, alsook, volgens de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, door de onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie die gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen.”*

5. In zoverre het beroep wordt ingediend door X in eigen naam dient de Raad vast te stellen dat hij geen advocaat is. Verder maakt hij niet het voorwerp uit van de bestreden beslissing en derhalve is hij niet benadeeld door de bestreden beslissing en heeft hij evenmin belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Betreffend belang dient immers persoonlijk en rechtstreeks te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat de verzoeker zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoekende partij zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide.

In casu betreft het voorwerp van de voorliggende vordering de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 20 september 2010 waarbij de ingediende visumaanvraag ten behoeve van X geweigerd wordt. Deze beslissing heeft enkel betrekking op diegene wiens aanvraag in casu geweigerd wordt, met name X en heeft geen uitstaans met X die voorliggende vordering heeft ingediend. X beschikt derhalve niet over het vereiste persoonlijk belang bij de huidige vordering nu de bestreden beslissing niet aan hem is gericht. Bijgevolg dient te worden besloten dat X ook niet de vereiste hoedanigheid heeft om met betrekking tot de bestreden beslissing een beroep tot nietigverklaring in te dienen nu de beslissing niet aan hem gericht is (RvS 19 augustus 2005, nr. 148 268).

6. In casu dient erop te worden gewezen dat een verzoekschrift ingediend door een andere persoon dan de verzoekende partij of een advocaat in de zin van voormeld artikel 39/56, derde lid, van de Vreemdelingenwet, niet ontvankelijk is (RvS 16 december 1994, nr. 50 742; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, 148). De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota is gegrond.

7. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker gelet op het bovenvermelde evenmin beschikt over de vereiste hoedanigheid om X te vertegenwoordigen op de terechtzitting. Bij gebrek aan verschijning van X of een advocaat die hem vertegenwoordigt, dient het beroep verworpen te worden conform het gestelde in artikel 39/59, §2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA